

ORMAN SADECE ODUN DEPOSU DEĞİLDİR

Kısa bir süre önce Münih'te avcılar, vahşi hayvan araştırmacıları ile zoologlar yaban tavukları hakkında bildiklerini tartışmak üzere bir araya geldiler. Görüşmeler sonunda, özellikle bu tür orman kuşlarının barındıkları ormanların gelişmelerinde ne gibi bir katkıda bulduklarını öğrenebilmek mümkün oldu.

GEORG KLEMMANN

Yaban tavuklarının hâlen çok sayıda buldukları bölgelerde, şüphesiz ki ekolojik açıdan sıhhatli karma ağaçlı ormanlara daha çok rastlanılmaktadır. Buralarda yaban horozlarının yaşlanmış ağaç kavuklarına, yaban tavuklarının yavruları ile birlikte gizlenebilecekleri kadar sayısız çalılık ve fundalıklara rastlamak mümkündür. Bunların yanısıra, ormanlara özgü üzümsü meyvalı bitkilerle (özellikle yaban mersini) çok sayıdaki karınca yuvaları göze çarpmaktadır. Kısacası bu kuşların yaygınlaştığı yerlerde, karma ağaçlı dağ ormanlarında düzenli bir şekilde gelişmişliği dikkâti çekmektedir. Bunun nedeni, ne avcılarının ne de sansarının bu orman kuşlarının neslinin tükenmesinde tek faktör olarak sayılmayışıdır. Bilgisiz her avcının yaban kuşu neslinin tükenişine neden olabileceği doğaldır. Nitekim bu duruma sık sık rastlanılmaktadır. Ancak hayvan neslinin tükenişinin başlıca nedeni, ormanların halı hazırdaki durumları ile sıkı sıkıya bağlı oluşundan doğmaktadır. Buna karşın son yıllarda yaban tavuklarının çoğaldığı bölgeler, orman çiftçilerinin araziyi işleyerek fundalık veya çalılıkları yok etmedikleri alanlar olmuştur.

Ancak, çevrenin hırçın mizaçlı ve güçlü yaban tavuğu neslinin tüketilişi, kuşların çiftleştikleri bölgeleri çok iyi koruduklarından avcılar için büyük bir sorun doğurmaktadır. Yaban kuşları çok müşkülpesent kuşlardan sayılmaktadır. Eşlerini veya elebaşları kaybettikten sonra, kendilerinden çok daha genç yaban horozları ile arkadaşlık etmeyi arzulamakta, aksine kendilerini koruyabilecek güçte yeni bir eş aramaya başlamaktadırlar. Eğer aradıklarını bulamayacak olur-

larsa, o zaman bir ömür boyu bákire olarak kalmayı göze almaktadırlar. Bu mekanizma ile neslin tükenişi bile düşünlülebilir.

Yüzyılı aşkın bir süredir uzmanlar Almanya'da sıhhatli bir ormanın nasıl olması gerektiği hususunda tartışıp durmaktadırlar. Bir kaç yıl öncesine kadar kamu oyu da bu konunun üzerine eğilmeye başlamıştır. Bu nedenledir ki ormancılarının, halkı hesapsız ve acemice yapılan davranışlarının ne kadar olumsuz sonuçlar doğurabileceğine inandırmaya çalışmalarına şaşmamak gerekir. Ne var ki, çoğu zaman çok şey önemsenmemektedir. Halkın bir kısmı Almanya'daki ormanlarda çok sayıda av hayvanlarına rastlandığını iddia ederken, diğerleri bu hayvanların yeterince bulunmayışından şikâyet etmektedirler. Uygun görülen her sahada karma ağaçlı ormanların yetiştirilmesi konusunda talepte bulunulması, orman işletmesinin çalışmalarını ekonomik olarak yürütebilmesi için ülkede sadece çam ağacı yetiştirilmesinin kar sağlayacağı düşüncesi ile birlikte hesaplanmalıdır.

Gerçekte, Almanya'daki ormanlara özgü olmamakla beraber, gene de bu topraklarda yukarıda sözü edilen iddialara örnek verilebilecek orman türlerine rastlanılmaktadır. Örneğin : Çıplak ağaçlardan oluşan ve çitle korunmadığında hiçbir orman bitkisinin yeşeremeyeceği ormanlar mevcut olduğu gibi, orman bitkilerinin kendi başlarına büyüyüp geliştiği muazzam karma ağaçlardan oluşan ormanlarla, sadece bir veya iki ağaç türünden meydana gelen ve ekolojik açıdan eşdeğer olup, içlerinde çok mütevazı sayıda av hayvanla-

Almanyadaki ormanlarda «evcil hayvan» olarak bilinen geyiğin çam ağaçlarının uçlarından beslenmeye karşı büyük zaafı vardır.

rını barındıran orman türlerine rastlamak mümkündür. Geyik ve karacaların ormanın «ev hayvanları» olarak kabul edilmesinde (bazı bölgelerde gerçekte böyle tanınmaktadırlar) ne kadar gerçek payı varsa, birçok avcının bunu kabullenerek kurşunlarını onları hedef alarak harcama-dıklarında aşîkârdır.

Ağaç türlerinin seçimi de buna benzemektedir. Bazı orman çiftçileri alışlagelmiş olan çam ağacını dikip yetiştirirlerken, diğerleri geleceği görüp ayrı bir görüşün savunuculuğunu yapmaktadırlar. Örneğin : Şu sıralarda Königssee'de yeni açılmış olan Milli Parktaki ormanlar üzerindeki tartışmalar halen yürütülmektedir. Buralarda önceleri bir yandan cam ağacı türlerinin ekimi yapılırken, diğer taraftan da geyiklerin beslenmeleri ile ilgili deneylerde bulunulmaktaydı. Vahşi hayvanların içeri girmelerini önleyen çitler sayesinde, kışları geyiklerin civar dağlardan ormana inmeleri önlediği gibi, کافی miktarda besi maddelerinin bulunuşu, kıtlığı doğurmamıştır. Böylelikle Bavyeralılar geyik yetiştirmenin zevkine erişebilmişlerdi.

Ancak günümüzde, ormanın başlangıçtaki şekliyle yeniden tanzim edilmesi gerektiğini unutmamak gerekir. Bu nedenle ormandaki yaban hayvan neslinin yeniden türemesi lâzım geleceği tabii karşılanmalıdır. Königssee bölgesi çevresinde hayvanların gelişebilme şartları o derece uygundur ki, burada ya çok sayıda rastlanılan geyiklerin vurulması, kışlık besin maddelerinin kısıtlanması veya tamamen yok edilmesi gerekecektir. On yıl gibi bir süre içerisinde orman, plânlanmış olan modele çok benzer bir görüntü içerisinde olacaktır.

Bir gemi ile St. Bartholoma'ya doğru yola koyulup, muhteşem Watzmann dağları eteklerindeki ormanın ortasında küllüte kütleleri arasında yeşeren biteyleri gören her kişinin, bu gerçeğe inanmış olması gerekecektir. Bu küllüte halindeki kayalar o derece dik kayalardır ki, buralara kışın bile av hayvanlarının tırmanması mümkün olamamaktadır. Bu nedenle bu bölgelerde, özellikle cam ağacı uçları ile

ahududu yapraklarını büyük bir iştahla kemirmesini seven geyiklere rastlanılmayacak olursa, bu sahalarda kaynağacı ile kızılçamın yanısıra köknar, dişbudak ve akça ağaçları ile ahududu ve mürver ağaçları çok yaygın bir şekilde gelişebilmektedir.

Ekolojik açıdan sıhhatli bir ormana sahip olabilmek için mücadeleye girişen herkesde, her köşede birbirine benzer şartların belirgin bir şekilde görülmesi mecnuniyet uyandırmaktadır. Ormanların ülkenin en değerli varlıkları olduğunun hiçbir zaman unutulmaması gerekir. Ancak, zaman zaman orman sahalarının tarlaya dönüştürülerek, özellikle odun depoları olarak kullanılmaya başlandığı göze çarpmaktadır. Burada karşımıza şu soru çıkmaktadır : Acaba son yüz yıl içerisinde bu tarlaların yüzde kaçını buğday tarlalarına benzer ekim alanlarına dönüştürülmüştür ? Kar, fırtına gibi doğal afetler ile bazı zararlı haşeratin istilâsı veya benzeri olayların, özellikle mone kültürel alanlarda ne gibi zarar ve ziyana yol açabileceğini belirgin bir şekilde görmemize yol açmıştır. Bunların yanısıra herşey yolunda gittiğinde, sadece kızıl cam ağaçları ile kaplı orman sahalarının en kısa zamanda gelir sağlayan alanlar olduğunu tartışmamız yersiz olur.

Kısa bir süre önce İsviçre asıllı orman çiftçilerinden Prof. Dr. H. Leibundgut'a, günümüzde iyi bir yatırım yapmak isteyecek olursa, yine yeni bir orman sahası

satın almak isteyip istemediğini sormak istemiştım. Bu sorumu, «Pek tabii» şeklinde cevaplandırarak, sözlerini «Eğer ormanı şahsım için alacak olsaydım, o zaman uzun gövdeli ağaçlardan oluşan olgun kızıl çam ormanını tercih ederdim. Eğer kendim için değil de, çocuklarım veya torunlarıma almayı düşünecek olsaydım, o zaman ya karma ağaçlı bir orman satın alır veya arazimde bu tür ağaçların dikimine başlardım», diye tamamlamıştı.

Uzun gövdeli ağaçlardan oluşan kızıl çam ormanının en çok gelir sağlayan ormanlardan biri olduğu şüphesiz ki tartışılmaz. Her yaştaki çeşitli ağaç türlerinden oluşan bir orman ise, geleceğin yarurını sayılmaktadır. Ormana bugün dikilen her ağacın 60 veya 120 yıl sonra olgunlaştığında ne kadar bir gelir sağlayacağını, şimdiden kestirmek oldukça zordur. ve mecmualar ipek kâğıt üzerine basılabilecek ve halkımız 2080 yılında ev eşyalarının söğüt ağacından yapılmasını arzulayacaktır. Bugün için bundan 120 veya 60 yıl veya sadece 20 yıl öncesine kıyasen hangi kereste cinsinin daha çok tercih edildiğinin mukayesesini yapan kişinin, gelecekte hangi ağaç türünün yetiştirilmesi gerekeceği hususunda önceden yapacağı tahminlerdeki isabet payının çok düşük olabileceğini hesaba katması gerekecektir.

Gelecekte pek fazla emin olamayış, tamamen ekonomik olarak düşünülen ve hesabını ona göre ayarlayan ormancıları da şaşkına çevirmiştir. Bu nedenle hâlen günümüzde, ormanlarda mevcut olan çoğu şeyin boş alanlara hesapsızca serpiştirilmiş orman ürünleri olmalarındaki hatayı, bu kişilerin yanlış seçim yapmış olmalarında aramak yerinde olacaktır. Geçen yüzyılın başlarında topraktan alınan hasılatla ilgili her türlü bilgi ve tecrübeler, ormancıları daha hesaplı, daha çok kazanç sağlayıcı orman işletmeciliğinin ne şekilde olması lâzım geldiği hususunda bilgi edinmeye yöneltmiştir. İğne yapraklı ağaçlardan biri olan kızıl çam, en ekonomik ve en değerli ağaçlardan biri olarak tanınmaktadır. Ağaçlar belli bir düzen içerisinde dikilip, sonraları tamamen kesilmiş baltalıklar haline dönüştürüldüğünde, kısa bir zamanda gelir sağlayabilmektedir. Buna göre 20 yıl öncesine kadar 10.000 kızıl çam ağacı arasında tek bir kayın ağacının tesadüfen dikilmiş olması bile, bazı bölgelerde orman suçlarının da sayılmaktaymış.

Bu kamı aslında ortadan kalkmış gibi görünmekle beraber, tamamen yok olmuş

sayılmaz. Kişiler bu inancı taşıdıkları müddetçe insanlığın yararına hizmet edilmektedir. Azimli ve gayretli orman memurlarının çabaları sayesinde yaratılan ormanlar devlet kasalarına büyük gelirler sağlayabilmektedir. Günümüzde ilgili kuruluşlarca konunun üzerine fazlasıyla eğilinmekte, gerek devlet gerekse özel sektördeki orman sahiplerine arazilerinde hangi tür ağaçların daha iyi yetişebileceği ve dayanıklılık gösterip göstermeyeceği hususunda tavsiyelerde bulunmaktadır. Ormancılık dalında ağaç seçimi ile ilgili öneriler, ekolojik açıdan sıhhatli ormanların kazanılması için yapılan tavsiyelerdir.

Ekolojik olarak, Münihli orman politikacılarından Richard Plochmann'a göre sıhhatli bir ormanın tarifi şöyle yapılmaktadır: Ünlü ormancı sıhhatli bir ormanın ancak mahallinde gelişebileceğini, doğanın belirli bir iklimde hangi tür ağacı daha iyi yetişebileceğini bin yıl gibi uzun bir süre içerisinde kendiliğinden keşfederek ormanın doğal bir biçimde oluşabileceğine inandığını belirtmiştir. Çeşitli yaşlardaki ağaç türlerini ihtiva eden ormanın, hava şartlarına ve dışardan gelecek her türlü felâkete karşı daha dayanıklı olabileceği çok doğaldır.

Ancak, doğal felâketlerden sonra hemen hemen aynı yaştaki bir veya iki ağaç türünün sabit kaldığı doğal ormanlara da rastlamak mümkündür. Arazilerin tek tip işlenmiş şekilleri prensip olarak doğaya aykırı değildir. Doğaya zaman ve imkân tanıdığına, bitkilerle bunların parazitleri arasında veya biteydeki böceklerle, hastalıklara iyi gelen mantar türleri arasında bir denge kurulmuş olduğu görülmektedir. Bu manzaraya Skandinavya'nın pek çok ormanında rastlanılmaktadır. Almanya'da da ormanlara 10.000 yıl gibi uzun bir süre tanınacak olursa, bu denge suni işlenmiş arazi şekillerinde de görülmesi mümkün olacaktır. Ekolojik denge her türlü yaşam birliğinde dıştan gelen etkenlerin tesirlerine rağmen sağlanabilmektedir. Ancak bu etkinin uzun süre devamı gerekmektedir.

Bu tür bir ekolojik denge içerisinde zaman zaman ilişkilerin kesildiğini görmek de mümkündür. Kuzeydeki iğne yapraklı çam ormanlarının 100 yıllar süresince belirli zamanlarda tamamen tahrip olduğu, ancak kereste olarak biçimlerinden sonra yeniden canlılık kazandıkları görülmektedir. Bu tür devredici değişiklikler iktisatçıların gözünde doğanın değerinin azaltmasına yol açmıştır.

Bütün bunlara rağmen günümüzde ormanlar gayretli ve zeki orman bacıcılarının yardımlarıyla odun depoları olmdktan kurtulmuş, herbiri birer değerli varlık olarak benimsenmeye başlanmıştır.

Ormanlarında az sayıda av hayvanı barındıran kişiler, sahalarında bitkilerin zarsız bir şekilde büyümelerini sağlayacak pahalıya mal olan duvar veya tel örgüleri çektirmeye ihtiyaç duymayacaklardır. Bu çiftçiler, ağaçları, etli kökleri olan bitkiler gibi ekip, onlarla birlikte büyütmeyle çalışan daha sonra da tümünü birlikte baltalık haline getiren ve oldukça pahalıya mal edilen kızılçam fidanlarının büyümesini önleyen bitki ve çalılarını yok etmek üzere mücadeleye girişen meslektaşlarının aksine daha az bir masrafla çalışmayı başarmaktadırlar.

İhtirashlı bir orman çiftçisi, ormanın baltalık haline dönüşmüş şeklini hemen hemen hiç hatırlamayan kişidir. O işe, herşeyden önce biçilmesi gereken veya başka ağaçların ışığını önleyen veya büyümelerini engelleyen ağaçları işaretlemekle başlamaktadır. Ormanda her 20 metrede boşalan alanlarda toprak gölgede kaldığından, bu olay tabii olarak gelişmekte olan küçük ağaç ve çalılarının gelişebilmesine yaramaktadır. Böylelikle ahududu, böğürtlen veya mürver ağacı gibi toprak için çok yararlı sayılan bitkilerin yok edilmesine gerek duyulmamaktadır.

Her ormanda, belli sahalarda yetişen bitkiler gözönünde bulundurulacak olursa, ideal sayılan bu tür bir tablonun yaratılması çok doğal olacaktır. Bu konuda verilebilecek sayısız örnekler mevcuttur. Örneğin: Gayretli ve yaratıcı bir karaktere sahip olan orman çiftçilerinin çoğu gelişim etveline ihtiyaç duymadan, ağaçların su ve ışığa ne kadar ihtiyaçları olduğunu hesaplayarak, sezgisel olarak ormana karşı gösterdikleri ihtimamla çevrenin savunuculuğunu yapmakta, örnek çiftçiler olarak canla başla çalışmaktadırlar.

Ancak bu tür insanların zamanı zaman, kendilerini sadece hesap etveline göre ayarlayan orman ve onun ürünleri takdir etmekten aciz olan kişilerin anlayışsızca davranışları ve tutumlarıyla karşılaşabileceklerini unutmamak gerekecektir.

Eğer sizler de ülkede sıhhatli ve düzenli bir ormanın yaratılmasına taraftar iseniz, o zaman sizlerden kereste artıklarını ormanda terketmiş olan çiftçilere karşı anlayışlı davranmanızı rica edeceğim. Çünkü bu topraklarda çürüyen herşey toprağa yaramakta, kuşları yuva olarak barındırmaktadır. Orman kuşlarının, bizlere zararları dokunan bitki ve hayvanların yine en iyi mücadeleleri oldukları hiçbir zaman unutulmamalıdır.

KOSMOS'dan

Çeviren : Dr. Ülkü UYSAL

- *İnsanın, evrensel olamayacağı ve herşey hakkında bilinecek bütün şeyleri bilemeyeceği için, herşeyden bir parça bilmesi gereklidir. Zira herşeyden birşey bilmek birşeyden herşeyi bilmekten daha güzeldir; bu evrensellik en güzel şeydir.*

PASCAL

- *Matematik ve müzik insan düşüncesinin muhtemelen en göz kamaştırıcısı karşılarıdır. Buna rağmen birbiriyle bağıdırlar ve karşılıklı birbirini desteklerler.*

HERMANN VON HELMHOLTZ

- *Kitaplar medeniyete yol gösteren ışıklardır.*

F. D. ROOSEVELT

- *Zamanımızın en değerli Üniversitesi, bir kitap koleksiyonudur.*

CARLYLE